

Författare: Bernt Magnusson.

SÄKERHETEN FÖRST.

Följande hände förmodligen under 1942. F11 skulle ta hem en B-16 från F6. Flygplanet skulle byggas om till spaning och flygningen gick i avd 6 regi.

Transporten till F6 gjordes med B-3. Utom besättningen ingick verkmästare Holmberg. Vi var utrustade med bröstfallskärmar. Det var inte vanligt att sådana häktades på selen förrän order gavs.

Att veva in landstället till låsning med bröstskärm på hade nog inte praktiserats. Före start hakade Holmberg på sig fallskärmspacken och sa: ”Det är nog säkrast så”. När det var dags att veva in landstället tog han befälet, ställde sig på knä över vevstället och vevade. Det såg besvärligt ut. Indikeringen visade låst och han reste sig. Han kände på skärmens utlösningshandtag. Plötsligt blev passagerarutrymmet fyllt av ett vitt moln. Skärmen löstes ut. Tyvärr var det sug från signalistplatsen, vilket medförde att det tog lång tid att kväva kalotten.”Så förargligt” sa Holmberg. ”Nu är det väl säkert” sa jag. Hans ansiktsfärg blev rödare. Men vi hade skyttens packe i flygplanet. Med vetskap om detta blev han lugnare men hakade inte på packen.

Efter återkomsten till Skavsta var det frågan om vem som skulle ansvara för den utlösta skärmen. Holmberg sa: ”Kan Magnusson ta hand om den där?” Jag misstänkte att jag nu skulle få skulden för det hela, men det var en indirekt order. Löd man inte den skulle det bli surt i framtiden. Holmberg var känd för sina underligheter, så jag bad verkmästare Folke Dahm på fallskärmsförrådet att ta hand om skärmen och historien.